

Zagreb, 27.07.2020.
Broj • No: 0186/2480/IG

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Amruševa 2/II
10000 Zagreb

Na broj: P-159/2020

PRIMJERAK PODNESKA DOSTAVLJEN
IZRAVNO TUŽITELJIMA

Parnična stvar:

TUŽITELJ: 1. NOVABELA GRUPA d.o.o., Zagreb, Augusta Šenoa 3, OIB 83565636972
2. ARIS 2000 d.o.o., Zagreb, Frateršćica 60, OIB 06571045637

TUŽENIK: RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d., Zagreb, Magazinska 69, OIB 53056966535,
zastupano po odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Glamuzina & Grošeta d.o.o.,
Zagreb, Trg žrtava fašizma 5

PODNEŠAK

tuženika
vps za I. tužitelja: 3.000.000,00 kn
vps za II. tužitelja: 3.000.000,00 kn
prilog:
a/ punomoć za zastupanje
b/ isprave

Postupajući po rješenju Suda od dana 4.6.2020. godine, tuženik podnosi odgovor na tužbu od dana 27.1.2020. godine.

1. Tuženik osporava tužbu i tužbene zahtjeve u cijelosti.
2. Navodi tužitelja u cijelosti su nerazumljivi, proturječe sadržaju isprava na koje se tužitelji pozivaju, dok osnovanost tužbenih zahtjeva ne proizlazi ni iz tako postavljene konstrukcije tužitelja koja nema nikakve veze sa stvarnim stanjem stvari.
3. Predmetni postupak protiv tuženika pokrenut je s ciljem izbjegavanja ispunjenja obveza koje su tužitelji preuzeli ugovorima na koje se u tužbi pozivaju.
4. Tužitelji su u cijelosti identičnu tužbu već podnijeli naslovnom Sudu, i to:
 - dana 28.9.2011. godine po kojoj se pred naslovnim sudom vodio postupak pod posl. br. P-5901/11, u kojem postupku je Sud na prvom ročištu za glavnu raspravu odbio sve tužiteljeve dokazne prijedloge, zaključio glavnu raspravu te dana 13.5.2013. godine donio djelomičnu presudu kojom je odbio tužbene zahtjeve kao neosnovane i koja je **postala pravomoćna** presudom Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-6264/16 od 1.2.2018. godine odnosno dopunskom presudom Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-6264/16 od dana 3.5.2018. godine;

- dana 17.12.2012. godine po kojoj se pred naslovnim sudom vodio postupak pod posl. br. P-4888/12, u kojem postupku je naslovni sud dana 9.2.2015. godine donio presudu kojom je odbio tužbene zahtjeve kao neosnovane i koja je **postala pravomoćna** presudom i rješenjem Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-1849/17 od 23.1.2018. godine;
- dana 31.1.2015. godine po kojoj se pred naslovnim sudom vodio postupak pod posl. br. P-60/15, u kojem postupku je naslovni sud dana 19.10.2016. godine donio presudu kojom je odbio tužbene zahtjeve kao neosnovane i koja je **postala pravomoćna** presudom Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-874/17 od 22.1.2020. godine;
- dana 30.12.2015. godine po kojoj se pred Trgovačkim sudom u Zagrebu Stalnom službom u Karlovcu vodi postupak pod posl. br. P-3273/15;
- dana 25.10.2016. godine po kojoj se pred naslovnim sudom vodio postupak posl. br. P-2719/2016 , u kojem postupku je naslovni sud dana 19.10.2016. godine donio presudu kojom je odbio tužbene zahtjeve kao neosnovane;
- dana 3.4.2018. godine po kojoj se pred naslovnim sudom vodi postupak posl. br. P-886/18.

DOKAZ: djelomična presuda naslovnog suda posl. br. P-5901/11 od dana 13.5.2013. godine, presuda Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-6264/16 od 1.2.2018. godine, dopunska presuda Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-6264/16 od dana 3.5.2018. godine;
 uvid u spis predmeta posl. br. P-5901/11 koji se vodio pred naslovnim sudom;
 presuda naslovnog suda posl. br. P-4888/12 od dana 9.2.2015. godine, presuda i rješenje Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-1849/17 od 23.1.2018. godine;
 uvid u spis predmeta posl. br. P-4888/112 koji se vodio pred naslovnim sudom;
 presuda naslovnog suda posl. br. P-60/15 od dana 19.10.2016. godine, presuda Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-874/2017 od 22.1.2020.;
 uvid u spis predmeta posl. br. P-60/15 koji se vodio pred naslovnim sudom;
 uvid u spis predmeta posl. br. P-3273/15 koji se vodi pred Trgovačkim sudom u Zagrebu Stalnom službom u Karlovcu;
 presuda naslovnog suda posl. br. P-2719/16 od 20.7.2018.;
 uvid u spis predmeta posl. br. P-2719/16 koji se vodio pred naslovnim sudom;
 uvid u spis predmeta posl. br. P-886/18 koji se vodi pred naslovni m sudom;

5. Slijedom navedenog, tužba kojom je pokrenut ovaj parnični postupak sadržajno je identična tužbama kojima su pokrenuti naprijed navedeni parnični postupci.
6. Iako tužitelji u uvodnom dijelu tužbe navode da je predmet tužbe u ovome postupku utuženje štete nastale od 1.4.2018. godine do 31.12.2019. godine, tuženik ističe kako iz činjeničnog supstrata svih tužbi kojima je pokrenut ovaj i naprijed navedeni postupci proizlazi da je tužiteljima navodna šteta nastala zbog navodnog protupravnog postupanja tuženika u periodu od kraja 2010. godine do sredine 2011. godine, odnosno da se nikako ne može raditi o šteti nastaloj tužiteljima u vremenskom razdoblju na koji se odnose postavljeni tužbeni zahtjevi.

7. Tuženik nadalje napominje kako iz historijata tužbe nije jasno o kakvoj se šteti u konkretnom slučaju radi, odnosno da li se radi o stvarnoj šteti, izmakloj dobiti ili možda neimovinskoj šteti. Ili pak tužitelji smatraju kako zbog ništetnosti odnosno pobojnosti ugovora koji se u navedenom kontekstu spominju u tužbi imaju pravo na naknadu štete u utuženom iznosu. U svakom slučaju, tužitelji u pravilu podnose protiv tuženika po jednu tužbu svake godine zahtijevajući naknadu štete zbog navodnog protupravnog postupanja tuženika u periodu od kraja 2010. godine do sredine 2011. godine.
8. Radi svega navedenog, tuženik ističe da je predmetna tužba nedopuštena radi već pravomoćno presuđene stvari jer između ovdje parničnih stranaka je o postavljenim zahtjevima već pravomoćno odlučeno, odnosno prigovara dvostrukoj litispendenciji jer između ovdje parničnih stranaka već teku parnice o istim zahtjevima u naprijed navedenim parničnim postupcima. Tuženik podredno ističe i prigovor zastare.
9. Uslijed naprijed navedenih razloga tužba je nerazumljiva, što tuženiku onemogućuje očitovanje odnosno radi čega se po istoj ne može voditi daljnji postupak.

Stoga tuženik predlaže Sudu da, temeljem odredbi čl. 109. ZPP-a, tužiteljima vrati tužbu i naloži njen ispravak u roku od 8 dana na način da ista bude u skladu s odredbom čl. 186. st.1. ZPP-a, odnosno na način da tužitelji u istoj iznesu činjenice i dokaze na kojima temelje postavljene zahtjeve, obzirom da postojeći tužbeni navodi nemaju nikakve veze s postavljenim zahtjevima.

10. Tuženik nadalje ukazuje naslovnom sudu da je u postupku koji se pred naslovnim sudom vodio pod posl. br. P-4888/2012, a u kojem postupku je (kako je već naprijed navedeno) tužba sadržajno identična tužbi u ovome postupku, sud zaključno utvrdio sljedeće:

*„Uvidom u Ugovore o pristupanju dugu od 15. listopada 2010.g., od 22. listopada 2010.g. i od 4. svibnja 2011.g., sud je utvrdio da u istima **nije navedeno** da se isti sklapaju **da bi se odblokirao račun trećetužitelja DESTILERIJA d.o.o.** u svrhu obustave pokrenutog stečajnog postupka. Stoga sud utvrđuje **da je neosnovan navod tužitelja da je tuženik teško stanje nužde tužitelja** i posljedice koje bi imalo otvaranje stečajnog postupka nad trećetužiteljem DESTILERIJA d.o.o. te povezanost svih društava tužitelja **iskoristio kako bi tužitelje obvezao da pristupe dugu** društava NOVABELA d.o.o. i ARIS 2000 d.o.o. prema tuženiku.(...)Uvidom u iste sud nije utvrdio ni postojanje drugih razloga radi kojih bi navedeni ugovori bili ništetni.“*

*„Uvidom u oba Ugovora o reguliranju međusobnih prava i obveza od 4. svibnja 2011.g., sud je utvrdio da su isti sklopljeni nakon Ugovora o pristupanju dugu od 15. listopada 2010.g. i od 22. listopada 2010.g. te istog dana kada je sklopljen Ugovor o pristupanju dugu od 4. svibnja 2011.g.. **Stoga je** obzirom na datume njihovog sklapanja **neosnovan navod tužitelja da je** radi ugovorenog obročnog plaćanja prema oba Ugovora o reguliranju međusobnih prava i obveza od 4. svibnja 2011.g. **bila utvrđena obveza tuženika da povuče zadužnice koje je podnio na teret računa ARIS 2000 d.o.o.,** pa kako to tuženik nije napravio, **da je isti prijevornom namjerom naveo tužitelje da sklope Ugovore o pristupanju dugu**(...)Slijedom navedenog,*

neosnovan je i daljnji navod tužitelja da je tuženik time dospio u zakašnjenje s obvezom da povuče zadužnice s računa ARIS 2000 d.o.o., a time i u zakašnjenje prema ostalim tužiteljima, te da je stoga raskid ugovora bio neosnovan.“

*„Prema zaključku suda neosnovan je i navod tužitelja o postojanju mane volje time što u oba Ugovora o reguliranju međusobnih prava i obveza od 4. svibnja 2011.g. nije izrijekom ugovoreno da će tuženik povući zadužnice podnesene na naplatu na račun tužitelja „premda se može zaključiti da takva odredba postoji“. Naprotiv, **sud smatra da su tužitelji postupili protivno načelu savjesnosti i poštenja budući nisu zahtjevali da se takva odredba izrijekom unese u navedene Ugovore.“***

„Iz svih prednjih razloga sud utvrđuje da su neosnovani navodi tužitelja o ništetnosti odnosno poboynosti Ugovora o pristupanju dugu od 15. listopada 2010.g., od 22. listopada 2010.g. i od 4. svibnja 2011.g., kao i da je neosnovan navod tužitelja da je tuženik protupravno podnio zadužnice na naplatu i da je time tužiteljima nastala šteta u utuženom iznosu. Osim pretpostavke protupravnosti, po ocjeni suda nisu ispunjene niti ostale pretpostavke za odgovornost za štetu, pa je tužbeni zahtjev valjalo odbiti kao neosnovan, kako je učinjeno u toč. I. izreke presude.“

DOKAZ: uvid u pravomoćnu presudu naslovnog suda posl. br. P-4888/2012 od 9.2.2015. godine;

11. Neosnovani su navodi tužitelja koji se odnose na zastaru tražbine tuženika koju ima prema tužiteljima, a obzirom na neistinitost navoda tužitelja kako tuženik radi naplate tražbina koje ima prema tužiteljima nije poduzeo niti jednu radnju pred sudom ili drugim nadležnim tijelom radi ostvarenja istih.
12. Naime, prije svega se ističe kako su sve tražbine tuženika prema tužiteljima (temeljem ugovora o kreditu br. 09178020119, br. 06001020698, br. 04001020203 i br. 08025550014) utvrđene ovršnim ispravama, temeljem kojih su pokrenuti ovršni postupci, kako slijedi:
 - ovršni postupak protiv II. tužitelja (na nekretnini u njegovom vlasništvu) pred Općinskim sudom u Zlataru pod posl. br. Ovr-987/11, koji postupak je u tijeku;
 - ovršni postupak protiv I. i II. tužitelja (na nekretninama u njihovom vlasništvu) pred Općinskim sudom u Zlataru pod posl. br. Ovr-986/11, koji postupak je u tijeku;
 - ovršni postupak protiv jamca platca (na nekretninama u njegovom vlasništvu), društva DESTILERIJA d.o.o. u stečaju, koji se vodio pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu pod posl. br. Ovr-664/15 (prije Ovr-3445/10) te pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. br. Ovr-240/2016;

DOKAZ: uvid u spis predmeta koji se vodi pred Općinskim sudaom u Zlataru pod posl. br. Ovr-987/11;
 uvid u spis predmeta koji se vodi pred Općinskim sudom u Zlataru posl. br. Ovr-986/11;
 uvid u spis predmeta koji se vodio pred Trgovačkim sudom u Zagrebu pod posl. br. Ovr-240/16;

13. Tuženik je nadalje protiv I. i II. tužitelja dana 30.11.2011. godine podnio prijedloge za otvaranjem stečajnih postupaka (obzirom da stečaj temeljem čl. 2. SZ-a predstavlja generalnu ovrhu radi namirenja tražbina tuženika iz naprijed navedenih pravnih poslova) koji postupci su u tijeku pred naslovnim sudom.

DOKAZ: uvid u spis predmeta koji se pred naslovnim sudom vodi pod posl. br. St-1696/11;
uvid u spis predmeta koji se pred naslovnim sudom vodi pod posl. br. St-1695/11;

14. Tuženik podredno ukazuje da se na tražbine tuženika koje ima prema tužiteljima primjenjuje desetogodišnji zastrani rok te dostavlja sudsku praksu odnosno rješenje Visokog trgovačkog suda RH posl. br. PŽ-1087/07 od 26.3.2007. godine kojim je zauzet stav da se u odnosu na tražbine utvrđene zadužnicama (obzirom na njihovo propisano svojstvo ovršne isprave) treba primijeniti zastarni rok od 10 godina propisan odredbom čl. 233. ZOO-a.

DOKAZ: rješenje VTSRH posl. br. PŽ-1087/07 od 26.3.2007. godine;

15. Kontradiktornost navoda tužitelja ogleda se i u činjenici da tužitelji prvo navode kako su tražbine tuženika u zastari, da bi na istoj stranici (str. 11. tužbe) izjavili kako su tražbine tuženika namirene.
16. Neosnovano je pozivanje tužitelja na rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. St-1135/12 od 27.4.2017. godine obzirom da isto nije od ikakvog utjecaja na tražbine koje tuženik ima prema tužiteljima.
17. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže naslovnom sudu da tužbu odbaci kao nedopuštenu odnosno podredno da nakon provedenog postupka odbije tužbu i postavljene zahtjeve kao neosnovane i naloži tužiteljima da tuženiku naknade prouzročeni parnični trošak.

RAIFFEISENBANK AUSTRIA d.d.
po punomoćniku:

TROŠAK za I. tužitelja:

1. sastav odgovora na tužbu	30.000,00 kn
+ pdv 25%	<u>7.500,00 kn</u>
ukupno	37.500,00 kn

TROŠAK za II. tužitelja:

1. sastav odgovora na tužbu	30.000,00 kn
+ pdv 25%	<u>7.500,00 kn</u>
ukupno	37.500,00 kn